

העמותה למען הקשיש
 רח' הנשיא 58 חדרה
 טל. 6210526, 6324808

מב"ט - שירות סיעוד

- טיפול אישי וכוללני ע"י מטפלים מנוסים.
- מטפלים זרים ל-24 שעות.
- ייעוץ והדרכה ע"י צוות מקצועי ואמין - חינם!
- מטופלי מב"ט זוכים לסיבסוד בקהילה התומכת.

כיוון חדש

גליון 219

עיתון גימלאי חדרה

ינואר 2015 - טבת תשע"ה

ניצולי השואה מדליקים נר חנוכה בגלריה של ציירת השואה הדרוזית

חברי מועדון "קפה אירופה" של העמותה למען הקשיש בחדרה, הדליקו נר שביעי של חנוכה בגלריה של הציירת בותיינה חלבי. על הקירות ציורים המתארים חוויות השואה. השרידים של אותה זוועה, חברי מועדון "קפה אירופה", בהתרגשות ובהזדהות עם דברי המארחת, זכו להדליק נר של הבנה ואחדות בין עם ישראל והעדה הדרוזית, נר של תקווה לשלום באזורנו.

על הציירת וציוריה בעמ' 3.

סרטים באולם רנה שני

יום א' 11.1.15 בשעה 16:00 - "טראש"
 יום א' 18.1.15 בשעה 16:00 - "גאווה"
 יום א' 25.1.15 בשעה 16:00 - "חיים כפולים"

לפרטים נוספים: נגה הסל 7/8007997-054

תלם
 שירותי סיעוד כע"מ

סייעות צ'ה אנחנו!

תלם - בשיתוף עם העמותה למען הקשיש בחדרה

- ★ סיוע וייעוץ בקבלת רשיונות לעובד הזר-ללא תשלום.
- ★ מטפלים/ות זרים - 24 שעות ביממה.
- ★ מטפלים/ות זרים - דוברי שפות שונות.
- ★ שירות מקצועי ואמין.

מענה מיידי

רח' בית הלל 6 תל-אביב 67017
 טל. 03-5618850, פקס. 03-5619120
 גרינברג כלנית: 050-4440009

כיוון חדש
 עיתון גימלאי חדרה

ינואר 2015 - טבת תשע"ה

עורכת ראשית: יונה מאור

חברי המערכת: רבקה בן-מנחם, יצחק גולדפינגר, יאשיהו וולשטיין, יפה וינקר, רחל טרופ, רחל ילין, ימימה לוי, רות לפידור, יונתן נוי, נגה ניב, זהבה עמל, עליזה רוזנוסר, פנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן.

רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו"ס רויטל פוקס
 המחלקה לאוכלוסיה המבוגרת באגף הרווחה.
 הגהה: יאשיהו וולשטיין.
 המו"ל: "העמותה למען הקשיש" בחדרה טל. 04-6323331-04 פקס. 04-6247537
 עריכה גרפית והדפסה: דפוס סאלי חדרה

אתם מוזמנים לשלוח תגובות וסיפורים מעניינים לכתובת המייל של המערכת:

E-mail: kivunhadash1@gmail.com

איופי אין גיל

מאת: נאה ניב

ברקע מתנגן שירו של אייל גולן "את מלכת היופי שלי", ותחרות לבחירת מלכת היופי של מרכז היום לקשיש בגבעת אולגה מתחילה: 18 מועמדות עולות בזו אחר זו להציג את עצמן. האירוע המרגש התאפשר בזכות שיתוף הפעולה מחמם את הלב

"לקוות לטוב תמיד. אני אדם אופטימי".
אידה, את חושבת שאת מתאימה לתחרות?
 אידה עונה בצניעות המאפיינת אותה: "כל גיל והיופי שלו".
 אחת מעובדות המרכז הכריזה: "תהיה לנו בעייה לבחור כי כולן מלכות פה!"
 הגיע רגע השיא של האירוע- בחירת המלכה.
 ניסים קורא את נתוני הבנות שסוכמו ע"י התלמידים בזמן ההכנות.

צוות השופטים כלל את חברי הנהלת העמותה למען הקשיש: יו"ר העמותה הגב' טובה בן זאב וחברי הנהלה.
 תוך כדי ההתייעצות מוגשת לכולם תקרובת מרשימה מעשה בית.
 תמו ההתלבטויות נבחרה מלכה ושתי סגניות.
 כולם מפרגנים לכולם.
זוהרה לוגסי היא מלכת היופי של מרכז היום לשנת 2014.
 על פי כל כללי הטכס הלבישו לה שרט עם תואר+כתר על הראש. הקהל עט עליה עם חיבוקים ונשיקות וצילומים: המון צילומים... תם טכס

בחירת מלכת היופי. נקודת חן מחממת את הלב בעיר חדרה. יש לציין את היוזמה הברוכה של: **חגית כץ** מנהלת מרכז היום, **רמה המורה** לצילום, **מרסל וגאולה** מורות לספרות ומנהלת בית הספר **טלי צ'מני** שהרימה את הכפפה וגייסה את תלמידי וצוות בית הספר הטכנולוגי "נעמת", לשיתוף פעולה עם האוכלוסיה המבוגרת במרכז היום גבעת אולגה.

דפוס סאלי
 ביצוע כל עבודות הדפוס

דפוס סאלי
 בע"מ

דפוס אופסט, דיגיטלי ושלטי הוצות הוכלה עד בית הלקוח

עשרות שנת ניסיון בתחום הדפוס מאפשר לנו לתת לך כדיוק מה שאתה צריך עם דפוס רב צד דיוק כעבודה ואיכות וכמו כן עם אמינות בלוחות הפלאים.

טל. 04-6345590 רח' הנשיא 56 חדרה

דפוס סאלי
 04-6345590

בחרת מלכת היופי. נקודת חן מחממת את הלב בעיר חדרה. יש לציין את היוזמה הברוכה של: **חגית כץ** מנהלת מרכז היום, **רמה המורה** לצילום, **מרסל וגאולה** מורות לספרות ומנהלת בית הספר **טלי צ'מני** שהרימה את הכפפה וגייסה את תלמידי וצוות בית הספר הטכנולוגי "נעמת", לשיתוף פעולה עם האוכלוסיה המבוגרת במרכז היום גבעת אולגה.

ולאחר איפור.
הפעילות עושה לי טוב כי אני מרגיש שאני גורם לקשישים לחייך. כפי שאת רואה הקמנו כאן סטודיו נייד עם כל צוות הצילום וסדנאות האמנות אנחנו עושים לכל מועמדת בוק".
 "סטודיו לצילום" פגשנו את **אילנה מיימון** בת 74 תושבת גבעת אולגה. לבושה בשמלה מחמיאה ורודה עם פרח ורוד בשערה ולאחר איפור.
אילנה את תמיד מטופחת או רק היום?
 תמיד אני מאופרת ומטופחת! זה המינימום.
 מועמדת נוספת שזהרה היא **עליזה שיטרית**: "אני בת 83 יש לי 9 ילדים ו-32 נכדים. באה למועדון ונהנית מכל רגע".
עליזה, אני רואה שיש לך איפור בעין, בשפתיים ותכשיטים. תמיד את כך?
 "לא! אני תמיד מסודרת! אבל לא מעבר לזה. היום יום מיוחד. ואני רוצה להיות מלכת יופי..."
פגשנו את חיה ברכה ממתנה לאיפור. מי את חושבת יהיה מקום ראשון?
 "אני! אני בת 90".
תמיד את מאפרת את העיניים, או רק היום?
 "לא, תמיד! אני אוהבת להיות לידי!"
 צפינו באחת המתחרות, רינה, שהייתה לבושה בשמלה לבנה חגיגית ושינתה "פזוות" תוך כדי צילום.
 פגשתי שם את מוכרתי משכבר הימים **אידה גנץ** שהיא ניצולת שואה. התלמיד שראיין אותה שאל:

לשבץ ינואר 2015

מאת: **זהבה עמל**

מאוזן

- מפרשות השבוע 6. צום 11. מכללה מוסד
- אליו נשלח המכתב 14. פרא 16. מכה
- מהלומה 17. תופר וילונות 18. דר 19. כאב
- מתפשט גדל 23. באמצע, בתוך 24
- שעות החשיכה 26. רעש, סאן 27. גועלי,
- דוחה 28. התחיבות, הסכם 29. קומדיית
- טעויות, היתול 30. רכבת תחתית 33. נגב,
- תימן 37. מחובר, קשור 38. הוד 41. סימן
- קטן 42. כעס 43. ארכיון, גנוץ 45. סכין
- שחיטה 46. אות הניצחון 47. בן 48. נחל
- אכזב 50. תבלין לקפה 51. אכיל 52. מכר
- הבורת זמר 55. סיגוף, צום

מאונד

- מקווה מים גדול 3. עיר ערבית בשטחים
- איש צבא 5. קבוץ בצפון 6. יבול, תוצרת
- דמי תיווך, קומיסיון 8. קיבוץ ליד
- רחובות 9. מטבע יפני 10. תפילה במוצאי
- שבת 13. מחייה, קיום 15. בוס בערבית
18. חיול, זימון 20. מדינה בערבית 22.
- גבוה 23. בור מים 25. חשיבה, הגיג 27.
- יראה, מבוהלת 30. ספר תפילות 31. לא
- מלאכותי, מקורי 32. שיא, גובה 34. משב
- אוויר 35. בית מהודר 36. נושא תפילה 38.
- גיאוטריריה 39. מספיק 40. קורות חיים
43. איזור בארץ 44. מפואר 47. כף אשפה
49. השכלה, חוכמה 51. ציפוי לציפורניים
53. ענן

amal.zm@012.net.il

			9	8	7	6		5	4	3	2	1	
13						12					11		10
	18					17				16		15	14
			23			22		21			20		19
				27			26			25			24
													28
				29	🌸	🌸	🌸	🌸	🌸				
							2015						
							🌸	🌸	🌸	🌸	🌸		30
36	35	34	33										
						41		40	39	38			37
													42
			45			44					43		
													46
			50			49		48			47		
													51
			53			52							
													54

היפה הולדת
מאת: יוש וולשטין
yoshwoils@walla.com
מהי פוליטיקה (תודה לשוש אחית, לסולוי לוי וצבי נאכי)

ילד אחד שואל את אביו: "אבא, מה זה פוליטיקה?"
האבא מסביר לו: "אני מביא הביתה כסף, לכן אני האוצר.
אמא מוציאה את הכסף, לכן היא הממשלה. סבא דואג שהכול
יהיה בסדר, לכן הוא ההסתדרות. העוזרת שלנו היא מעמד
הפועלים. כולנו דואגים שלך יהיה טוב, לכן אתה העם. את
אחיי הקטן עדיין מחתלים, הוא העתיד. הבנת אותי בני?
הילד מתקשה להבין את הכול והוא עונה לאבא שלו שיחשוב
על זה במשך הלילה. באמצע הלילה הילד מתעורר מהבכי
של אחיו שעשה קקי בחיתול. הוא לא יכול להרגיע אותו והוא
מחליט ללכת לקרוא להוריו. הוא מוצא את אמא שלו ישנה עמוק
ולא מצליח להעיר אותה. הוא הולך להעיר את העוזרת ומוצא
את אבא שלו מתעסק איתה ואת סבא שלו מציץ להם. כולם
מאוד עסוקים במה שהם עושים ואף אחד לא מתייחס אליו.
בבוקר האבא שואל את הילד אם הוא הבין במשך הלילה מה
זה פוליטיקה. "כן", עונה לו הילד: "האוצר מתעסק עם מעמד
הפועלים. ההסתדרות צופה בהם מהצד. הממשלה ישנה. כולם
מתעלמים מהעם והעתיד מלא בקקי. זוהי פוליטיקה!"

פינת... העצה הקטנה
מאת: רות לפידור
שעון מעורר
העצה הזאת מיועדת לנכדים הבוגרים שקשה להם לקום בבוקר
אחרי לילה של בילויים. אל תשימו את השעון המעורר ליד
המיטה. תניחו את השעון בקצה המרוחק של החדר. כך תאלצו
לקום כדי לכבות אותו ותבטיחו לעצמכם התעוררות מלאה.
ruth.lapidor@gmail.com

מהמטבח של סבתא
מאת: רות לפידור
ruth.lapidor@gmail.com
מנות אחרונות בטעם חלבה

מוס חלבה

- 1 גביע שמנת מתוקה
- 4 כפות טחינה גולמית
- 2 כפות דבש
- 1 כף אבקת אינסטנט פודינג וניל

מכניסים את כל החומרים לקערת המיקסר ומקציפים עד
שהמוס מסמיך.
מעבירים לכוסות קינוח קטנות רצוי על רגל אחת.
אפשר לקנות בחנויות שלל כוסות לקינוח בצורות שונות.
המתכון מתאים ל-6 עד 8 גביעים.
אפשר להכין קינוח עם שני צבעים אם מוסיפים מעל המוס,
שוקולד. לשמור במקרר.

מטבעות שוקולד

100 גרם שוקולד מריר
3 כפות טחינה גולמית

ממיסים את השוקולד המריר בתוך קערה במיקרוגל.
בעזרת מטרפה מוסיפים לשוקולד החם והמומס את
הטחינה הגולמית. מעבירים מיד בעזרת כפית את השוקולד
לעטרות ניר מספר 1.
המתכון מתאים ל-20 עד 25 עטרות ניר.
אפשר לשים מעל אגוז, צימוק, שקד ואפשר לא להוסיף
דבר. לשמור במקרר.

זכר המערכת

מאת: **ימימה לוי**

בעוד כ-80 יום נלך לבחירות לכנסת, שכפו עלינו הר כגיגית. גם יקר וגם מיותר. אך מכיוון שהשד יצא מן הבקבוק, ננצל זאת לחשבון נפש. נגלה בגרות פוליטית ומודעות לערך הדמוקרטיה ונבחר בטוב, או לפי הפסימיסטים ברע פחות. מי שמתכוון להשתמש ולא לבחור, אינו מבין על איזו זכות גדולה הוא מוותר (עיין ערך זכויות היהודים בהסטוריה).

אינכם יכולים להיות אדישים לכמה רעות חולות בחברה שלנו. אחוז העניים עולה, יוקר המחיה משתולל. לדוגמה: מחירי המזון בישראל גבוהים ב-25% יותר מאשר באירופה. ב-80% ממשקי הבית, מוציאים כסף בחודש, יותר מאשר מרוויחים (לא, אין כאן נס פך השמן). כדי לקנות דירה צנועה, ניוקקים אצלנו ל-148 משכורות, בממוצע 12 שנות עבודה, ואולי עבודות? (בקנדה נדרשות 84 משכורות) חינוך חינוך, שעולה כסף ורפואה ציבורית מדשדשת. מאדמות המדינה של מקרקעי ישראל, נהנים הקבלנים. שכר המינימום זוכה סוף סוף לאיזה חסד, אך בהדרגה. רק ב-1.4.2017 יגיע לחמשת אלפים. (שהעניים לא ישתוללו ב"הון" הזה).

ושאלת מיליון הדולר: במי נבחר? יש לכם מספיק זמן לבדוק נתונים ולראות מי יזם חוקים חברתיים ומי סיכל, מי משדר ישר והגינות ומי נלחם למען הופעתו בטלוויזיה. וגם הצעת יתרו שלא נס ליחה: "אנשי חייל, יראי אלוקים, אנשי אמת ושונאי בצע" (אגב, גם ב-3 קריטריונים נסתפק). דו"ח עמותת "מעגלי צדק" מציין, שלחברה בישראל יש השפעה רבה על המתחולל במסדרונות הכנסת, ולכן ממליץ להפעיל לחץ חברתי (ראו פירוק מונופול הגז). ואיזה לחץ טוב מפתח בקלפיו? אל תזלזלו בכוחכם. זה עתה שרתם בהתלהבות: "כל אחד הוא אור קטן, וכולנו אור איתן". הפנימו זאת!

תזכורת:

בעשרים ושבעה בינואר, חל יום השואה הבינלאומי. יום זה נעשה חשוב יותר ויותר ככל שמספר מכחישי השואה מתגבר, ומספר ניצולי השואה קטן!
yemimale@gmail.com

העמותה למען הקשיש חדרה
אגף הרווחה

הטלוויזיה הקהילתית אמצע הדרך חדרה משדרת
בערוץ הקהילתי "מבוא" הוט (Hot) ו-ויס (Yes) בבל הארץ ובערוץ הפתוח מספר 98 ביום שלישי בשעה 11:00 בבוקר וביום שישי 17:30

להלן הכתבות למגזין ינואר מספר 170:

1. ההיה או חלמתי חלום - סיפורו של הנזי (יוחנן יוסף)
2. גיאורגיה - טיול קהילה תומכת חדרה
3. גשרים - קליפ על גשרים באיזור
4. סוף בית הקולנוע "אוריון" בכרכור - הריסתו של בית הקולנוע
5. לאן נעלם אברשה קדושין - סיפורו של חיליק מדור חיים

חגיגות יום הולדת 100

מאת: **רות לין**

במשכנות זהב בשכונת וייצמן, חגגו באחד מימי החנוכה יום הולדת 100 לתושבת המקום, הגברת נעמי בוטבין. האירוע התקיים בנוכחות ראש העיר צביקה גנדלמן, שרה גובס יו"ר מרחב נעמת, רויטל פוקס מנהלת המחלקה לאוכלוסיה המבוגרת באגף הרווחה, וכן מנהלת משכנות זהב הגברת טל רפאל, עובדי המוסד, ילדיה של נעמי וכ-35 תושבי הבית. הטקס החל בהדלקת 2 נרות חנוכה. הוקרנה מצגת מקטעי חייה של נעמי ובנה הוסיף שאמו היא "מלח הארץ"...

טל רפאל נשאה דברי ברכה בשם הבית. נגינת כינור של יצירות ויולדי, מוצרט ויוהן שטראוס השרו אווירה מרגיעה ונעימה. היה זה אירוע מיוחד, מעורר מחשבה על אורך ואורח חיינו בעידן זה.

ברכת מערכת עיתון "כיוון חדש"
אלוהי ארץ ישראל וכו' משפחתה.

rachelpy@zahav.net.il

לצייר את השואה - ראיון עם בותיינה חלבי

מאת: אילנה רולנסון

ניצולי שואה דרוזים. הם התנדבו לצבא הבריטי, נפלו בשבי והיו באושוויץ. יש גם אחד בבית ג'אן. אני מייצגת את אחד העקרונות של העדה הדרוזית, להשתתף בסבלו של הזולת. דרך הציורים שלי לומדים ילדינו על השואה, התלמידים היהודים לומדים על העדה הדרוזית, זה מה שבית טרוזין, אני ועוד רבים רוצים לקיים."

בוטיינה, כיצד אישה צעירה כמוך, המקרינה שמחת חיים וטוב לב, בת למשפחה דרוזית שורשית מצוירת ציורים על השואה?

"מאז שאני זוכרת את עצמי ציירתי. לא למדתי לצייר. הציור תמיד היה לי צורך נפשי. הוא פשוט נובע ממני. כל יומני הילדות שלי מלאי ציורים, קישטתי את קירות בית הספר, גני הילדים, קירות בתים. כבר בגיל 19 השתתפתי בתערוכה של ציירים דרוזים."

ראיתי חלק מצויריך הקודמים, יש שוני רב בין הציורים שציירת לאלה שכאן, מה גרם לכך? מתי זה קרה?

"לפני 7 שנים חל השינוי בסגנון הציור, בעקבות כתבה בעיתון על סיפור אישי של ניצול שואה. נפגשתי עם ניצולי שואה ושמעתי את אשר עברו. את ההזדהות שלי עם כאבם הבעתי בציור. זאת הדרך שלי להנציח את השואה. שיראו אנשים וימנעו את האכזריות והרוע. הציור שלי "המכתב האחרון" מוצג ב"יד ושם", הייתה תערוכת ציור במרכז התרבות בדלית אל-כרמל, במכללה האקדמית בעכו, במכללת גורדון, ובמוזיאון בית טרוזין שנהיה ביתי השני. הקשר נוצר הודות ל**רחל מרום** מבית טרוזין, המפעילה פרויקט "דיאלוג בין שכנים". חשיפה של בני נוער יהודים למיעוט הדרוזי. במסגרת הפרויקט מגיעים התלמידים לדלית אל-כרמל. מסיירים בכפר בהדרכת מדריכים מקומיים ושומעים על העדה הדרוזית ומנהיגיה. סיומו של הסיור הוא בגלריית האמנות שלי, כפי שאת רואה, בה מוצגים הציורים שלי העוסקים בנושא השואה."

איך את מצליחה לתמרן בין ניהול בית, גידול ילדים לציור, תערוכות, איך את מספיקה?

"זמן זה גמיש, אם רוצים מספיקים. הנה הבוקר כבר הספקתי להכין קציצות וסלטים. בעלי תומך בי ומטפל בכל ענייני הגלריה וארגון אירוח קבוצות מבקרים שמגיעים מכל הארץ וגם קבוצות תיירים מחו"ל. הילדים שלי כאשר הם בבית משתתפים באירוח. בתי הגדולה בת 15 מקבלת את האורחים, בני בן 12 מסיים את ביקור המבקרים בנגינה על חליל. אני מקיימת חוגים לציור, עובדת עם נוער באמנות. למשל עם הנוער בסיכון אני מתחילה בזה שאני מביאה משהו טעים לאכול, אוכל מקרב. הם מספרים לי על בעיותיהם ותוך כדי כך נוצר מוצג אמנותי מעשי ידיהם."

האם אחר השתתפותך ב"מצעד החיים", כשראית במו עיניך את מקומות ההשמדה עליהם רק שמעת, יבואו ציורים נוספים?

"החווייה הייתה קשה, התחוללה בי סערת רגשות, כאשר הגענו לשער המחנה בבירקנאו התאבנתי, רגלי לא נשאו אותי. הכי קשה היה לי ביער טרנוב "יער הילדים", שם נרצחו 800 ילדים. אותם אני עומדת להנציח בארבעה ציורים שכבר מבעבעים בתוכי ודוחקים בי לפרוץ החוצה."

אחד הקירות בסלון ביתה של משפחת חלבי מכוסה כולו בתעודות הוקרה. המודים על שפתחו את ביתם ולבם בפני ילדים יהודים להכיר את תרבות העדה הדרוזית ומנהיגיה, וילדי דלית אל כרמל ועוספיה להכיר את השואה של יהודי אירופה. בזאת הם בונים בסיס לחיי הבנה מתוך סובלנות והכרה בכבוד האדם. לו היינו מקיימים "דיאלוג בין שכנים" כפי שעושה זאת בית טרוזין ובותיינה חלבי. אולי היינו זוכים לחיי הבנה בין כל שכנינו, ואולי גם לשלום.

aliza12817@bezeqint.net

בוטיינה: "מאז שאני זוכרת את עצמי ציירתי. לא למדתי לצייר. הציור תמיד היה לי צורך נפשי. הוא פשוט נובע ממני. כל יומני הילדות שלי מלאי ציורים, קישטתי את קירות בית הספר, גני הילדים, קירות בתים. כבר בגיל 19 השתתפתי בתערוכה של ציירים דרוזים."

בוטיינה, כיצד אישה צעירה כמוך, המקרינה שמחת חיים וטוב לב, בת למשפחה דרוזית שורשית מצוירת ציורים על השואה?

"מאז שאני זוכרת את עצמי ציירתי. לא למדתי לצייר. הציור תמיד היה לי צורך נפשי. הוא פשוט נובע ממני. כל יומני הילדות שלי מלאי ציורים, קישטתי את קירות בית הספר, גני הילדים, קירות בתים. כבר בגיל 19 השתתפתי בתערוכה של ציירים דרוזים."

ראיתי חלק מצויריך הקודמים, יש שוני רב בין הציורים שציירת לאלה שכאן, מה גרם לכך? מתי זה קרה?

"לפני 7 שנים חל השינוי בסגנון הציור, בעקבות כתבה בעיתון על סיפור אישי של ניצול שואה. נפגשתי עם ניצולי שואה ושמעתי את אשר עברו. את ההזדהות שלי עם כאבם הבעתי בציור. זאת הדרך שלי להנציח את השואה. שיראו אנשים וימנעו את האכזריות והרוע. הציור שלי "המכתב האחרון" מוצג ב"יד ושם", הייתה תערוכת ציור במרכז התרבות בדלית אל-כרמל, במכללה האקדמית בעכו, במכללת גורדון, ובמוזיאון בית טרוזין שנהיה ביתי השני. הקשר נוצר הודות ל**רחל מרום** מבית טרוזין, המפעילה פרויקט "דיאלוג בין שכנים". חשיפה של בני נוער יהודים למיעוט הדרוזי. במסגרת הפרויקט מגיעים התלמידים לדלית אל-כרמל. מסיירים בכפר בהדרכת מדריכים מקומיים ושומעים על העדה הדרוזית ומנהיגיה. סיומו של הסיור הוא בגלריית האמנות שלי, כפי שאת רואה, בה מוצגים הציורים שלי העוסקים בנושא השואה."

איך קיבלה העדה הדרוזית שאישה בעלת משפחה קמה ומציגה תערוכות בנושא שכמעט אינו מוכר להם?

"העדה גאה בי. אני ייצגתי את העדה הדרוזית במצעד החיים, מאושוויץ ובירקנאו. בעצם לא מזמן נודע לי שהיו 6

כצאי לקרוא

מאת: רחל טרוף

ללכת בדרכך / ג'ורג' מויס

ויל טרייני היה גבר מרשים, עשיר, מצליח, הרפתקן עם בת זוג יפהפיה, עד אותו בוקר בו התהפך עולמו והוא נפגע בתאונת דרכים קשה ונשאר משותק.

לואיזה קלרק, בת למשפחה קשת יום, שבגיל צעיר נאלצה לעזור בפרנסת משפחתה ובלית ברירה קיבלה על עצמה את הטיפול הקשה בויל המשותק.

היא הגיעה לביתו המפואר של ויל ומצאה אותו על כסא גלגלים, סגור בחדרו, מריר, מסוגר, חולני עם מצבי רוח אובדניים. הוא איבד כל רצון לחיות במצבו וכל שאיפתו הייתה להגיע לשוויץ, שם יאפשרו לו לגמור עם חייו חסרי התוחלת ולמות בכבוד.

הוריו הדואגים ניסו להניאו מהחלטתו וגם לואיזה, שמצבו נגע לליבה, השתדלה לעורר בו עניין, להוציאו מחדרו ולפתוח בפניו אפשרויות שיביאו אותו לדבוק בחייו.

זהו ספר מעניין, מרגש, מרתק ומטלטל. הסופרת מויס נוגעת בנקודה הרגישה של האדם הרוצה לשלוט בחייו ושיתאפשר לו לסיים את חייו בכבוד לפי בחירתו, דבר שעד היום קיים רק בארצות מעטות בעולמנו.

מומלץ בכל לב. rachel1@bezeqint.net

חדשות האינטרנט

סיוע לניצולי שואה

ב-27.1.2015 חל יום השואה הבינלאומי, שנקבע עם יום שחרור מחנה ההשמדה אושוויץ על ידי הצבא האדום (27 בינואר 1945).

עד היום חיים בארצנו ניצולי שואה, שלא מודעים לזכויותיהם, מה עוד שהיקף הזכויות ופירוטן משתנה מידי פעם, בתוקף תקנות וחוקים שגם הם משתנים חדשות לבקרים. לאחרונה השיק משרד האוצר "מחשבון זכויות" באינטרנט שבו ניתן לאתר את הזכויות המגיעות לכל ניצול שואה בהתאם לתקנות המיוחדות לכל אחד ואחד.

www.hrights.mof.gov.il

למי שמתקשה בהקלדת הכתובת המופיעה לעיל, ניתן להקיש על חלונית הגוגל: "מחשבון הזכויות - הרשות לזכויות ניצולי שואה", והאתר המבוקש יופיע בפניכם. עם קבלת האתר יש להקליד את התשובות לשאלות המופיעות בו (פשוטות וברורות) ומייד יופיעו בפני המקליד הזכויות המגיעות לו. מתברר, על פי הודעת משרד האוצר עצמו, כי התווספו מיליארד שקלים לשנה לניצולי שואה, הוגדלו סכומי הקצבאות לניצולי שואה זכאים, נוספו מענקים כספיים וזכויות רבות, ניתן פטור לתשלום עבור תרופות, ועשרות אלפי ניצולים הצטרפו למקבלי הקצבאות.

כל הזכאים מוזמנים להיכנס לאתר המצוין לעיל ולבדוק את זכאותם במישורים השונים של סעיפי התמיכה. ipzhk@bezeqint.net

מי מכיר? מי יודע?

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

בשנות התחזקות הכלכלית והיישובית של המושבה חדרה, בראשית המאה ה-20, הגיעה אליה תגבורת משמעותית בדמותם של עולים חדשים מהעיירה סמורגון. כולם היו בעלי מקצועות חופשיים ותרומתם לפיתוחה של חדרה הייתה ניכרת ביותר.

גם כיום חיים בעירנו צאצאים רבים לעולי סמורגון, והנני תקווה כי יימצא פתרון לתעלומת שמות הדמויות המופיעות בתמונה הנלווית לכתבה זו.

בארכיון מוזיאון החא'ן נמצאת התמונה ללא זיהוי הדמויות המופיעות בה, והיא כוללת פרט אחד בלבד: "התמונה צולמה על ידי פוטו סוניה".

אבקש את קוראינו הנכבדים לנסות ולאתר בתמונה את הדמויות המופיעות בה, או לפחות את חלקן. את הזיהוי נא להעביר לרנית במוזיאון החא'ן - טלפון 04-6322330, או לכותב שורות אלו בנייד 052-3704882. ניתן גם להשיב לכתובת המייל המופיעה מטה.

ipzhk@bezeqint.net

תזכורת לגמלאי חדרה

מאת: להפה איל

ברצוננו להזכיר לגמלאי חדרה בני ה-70 ומעלה את זכותם לחניית חניס בעיר חדרה במקומות המותרים (כחול לבן). לשם כך יש לפנות למחלקת הפיקוח ברחוב תרנ"א 48 עם רשיון רכב, רשיון נהיגה ותעודת זהות והעניין מסודר.

לגמלאים הותיקים שכבר יש אישור הוא תקף עד סוף שנת 2015 ואין צורך לחדשו.

גמלאים ותיקים וחדשים תיהנו מזכות זו המוענקת לנו על ידי עיריית חדרה.

amal.zm@012.net.il

חברת אוטובוסים
 * אוטובוסים *
 * טרנזיטים מפוארים וממוזגים *
 * קשר אלחוטי, וידאו, טלוויזיה

סיוע כלכלי ורכישת
 * אוטובוסים *
 * טרנזיטים מפוארים וממוזגים *
 * קשר אלחוטי, וידאו, טלוויזיה

רח' ביאליק 18, חדרה
טל. 04-6341827

חי-אל סוכנות לביטוח (1988) בע"מ
 מומחים לתכנון פנסיוני אישי, תנאים סוציאליים, פיננסים וביטוח

- משכנתאות ✓
- השקעות ✓
- ביטוחי רכב ✓
- ביטוחי דירות ✓

כתיבת איווידים.

השוואת מחירים בכל חברות הביטוח. בחירת מסלול השקעה לפי צרכי הלקוח ומצב השוק. ליווי צמוד במקרה של תאונה, כולל הכנת מסמכים לתביעה משפטית במידת הצורך.

רח' לה-גרדיה 5 ת"א 67613
 טל. 03-6394815 פקס. 03-6888066
E-mail: chaiel@bezeqint.net

מיזם הבריאות לבני הגיל השלישי

מאת: רחל ילין

התעמלות טאי צ'י בה לקחו חלק 37 גמלאים, סעדו ארוחת בוקר של בריאות. בני הזוג הם רכזי ההתנדבות במקום. הפעילות במתנ"ס נמשכת כשלוש שעות ונערכים בה סוגי פעילות גופנית מגוונים כמו לדוגמה הליכה נורדית, יוגה, פלדנקרייס, טאי צ'י. כמו כן מתקיימות הרצאות בנושאים: זכויות הביטוח הלאומי, דיאטנית, או לדוגמה הרצאתו של אורי מאיר-צייזק "מה יש בצלחת שלי", ו"תזונה על פי תורתו של הרמב"ם". וכן נערכים

מתכוננים להליכה "נורדית"

סיורים באזור.

בשיחה שערכתי עמם הם ציינו: "זה קהל מאד הטרוגני, השאיפה שלנו לתת להם את המידע. הסדנה מורכבת מ-3 מרכיבים: נושאי בריאות לגיל השלישי, כמו דיאטנית, פעילות גופנית, והרצאות בנושאים הקשורים לגיל השלישי, כמו הרצאה על ירושות, צוואות, כלכלה והזדקנות מוצלחת".

לשאלתי אם אכן יש כבר שינוי כתוצאה מהפעילות המתקיימות?
השיבה **מלכה סעדה**: "מכל הרצאה ששמעתי אני מיישמת משהו". אנחנו שינינו את התפריט ואוכלים נכון. אנו עושים פעילות גופנית, ומתכוונים לעבור חוג מחשבים שיערך בקרוב".

המיזם ראוי לציון ויותר מכך פעילותם המסורה של בני הזוג מזל ולואיס ויונטה.

rachelpy@zahav.net.il

בביקור שערכתי במתנ"ס המנוהל ע"י **סיגל סימיאן**, נפגשתי עם בני הזוג ומנהלת החוגים **אופירה פדלון** בעת הפעילויות. לאחר

ואהבת את המהגר?

יהודים הם רחמנים בני רחמנים, אך האין עניין עירך קודמים?

מאת: איליה רולנוסר

המשטרה הקימה יחידה מיוחדת של שוטרים "פרשים" העורכים את סיוריהם רכובים על סוסים. היינו עדים כאשר השוטר גבי אדר, שערך עמנו סיור באוטובוס, ראה תגרה מתפתחת והזעיק מיד את "הפרשים". בשכונה גרים מספר תושבים זקנים, להם יש קשר ישיר למוקד למשטרה, וכאשר הם צריכים לגשת לבנק או לערוך קניות אחד השוטרים מתלווה אליהם. אין שמירה על ניקיון הרחובות. לאט, לאט המהגרים השתלטו על העסקים באזור. בעלי העסקים הישראלים העדיפו להשכיר את עסקיהם מאשר להסתכן בשוד. נפתחו "חמרות" - בתי מרזח שם יושבים ושותים. בבת-אחת התפתחה הזנות וסחר בסמים.

ילדים שנולדו בארץ לא מגרשים. הפתרון הוא פשוט: הגברים מביאים כלות, מקימים משפחות מקבלים את כל העזרה, מענק לידה מביטוח לאומי, טיפת חלב, למרות שהם לא משלמים מיסים. הם מקבלים הרבה עזרה מעמותות שונות הדואגות להם. אך אנחנו פוגעים בתושבי המקום הגרים בשכונות אלה. יהודים הם רחמנים בני רחמנים, אך האין עניין עירך קודמים?

חזרתי עם מועקה קשה. המהגרים הזרים הם אנשים כמוני. גם אני הייתי בעבר ילדה מלוכלכת מכונמת ואנשים לא בני דת שלי ריחמו עלי, ומה אני עושה!?

aliza12817@bezeqint.net

אפרים פרנק - סבא רבא עם מרץ של נער

מאת: רות לפידור

המשפחה המורחבת שלו. שנתיים לאחר מכן הצטרף אפרים לטלוויזיה הקהילתית של העמותה למען הקשיש בחדרה. "מאז", מצייך, "נהפכתי לפריק של הטלוויזיה". במסגרת זו למד אפרים צילום, הפקה, עריכה, תחקיר, תסריט ותיעוד. העבודה בטלוויזיה הקהילתית היא עבודת צוות. לטלוויזיה הקהילתית יש ערוץ שבו משודר מגוון חודשי. אפרים לקח חלק בצילום ובהכנת עשרות סרטים. "ההובי הזה כבש אותי ואני משקיע שעות רבות ביום כדי שהתוצאה הסופית תהייה מקצועית".

במסגרת זו, אפרים וחבריו למדו תיעוד חיים. חייהם של שניים עשר מתושבי חדרה הוותיקים תועדו וזכו להוציא לאור את סיפור חייהם.

אפרים מאוד גאה גם על ארבעה פרויקטים מיוחדים שראו אור: "שכונה צומחת בחולות - נווה חיים"; "חמישים שנות ספורט ויותר בחדרה"; "תולדות ויצו חדרה"; ספר שורשים משפחתי.

ארבעת הפרוייקטים שצינת בפני דורשים עבודת מחקר מקיפה מאוד, נחישות וסקרנות.

"יצר הסקרנות טבוע בי. כדי לתעד את ההיסטוריה הקרובה ולמצוא חומרים שלא נמצאים במוזיאונים, הסתובבתי ברחובות העיר, בעיקר לפני פסח ונברתי בערמות שהצטברו בפתחי הבתים. מצאתי מכתבים ופרקי היסטוריה מעניינים מסוף המאה התשע עשרה, בעיקר בפתחי בתי מייסדי העיר, שהיו מועמדים למכירה".

המכתבים והתמונות ניצלו רגע לפני שנזרקו לאשפה והועברו למוזיאון החאן. אפרים הציל פרוטוקולים ומסמכים שתעדו את הקמת שכונת נווה חיים. מוזיאון החאן העניק לו מגן ותואר "נאמן המוזיאון" כאות הוקרה על אוסף הכלים ההיסטוריים והמסמכים שליקט והעביר למשמרת בחאן.

אספת מסמכים, תמונות וארגנת חומר לעשרות סרטים. מהי העבודה שהכי קרובה ללבך?

"תיעוד ההיסטוריה של חמישים שנות הספורט בחדרה עד שנות השמונים, היא עבודה בלעדית שלי. יצרתי משהו מיוחד. ראינתי מאות אנשים שעסקו בספורט והתוודעתי לסיפורים מעניינים. ליקטתי תמונות וקטעי ארכיון שריגשו רבים מתושבי העיר. אני גאה בעבודתי זו".

קירות חדר העבודה של אפרים שנושק לגיל שבעים ושמונה, מכוסים בתעודות הוקרה רבות. הוא אינו שוקט על שמריו. ממשיך לראות את העולם מבעד לעדשת המצלמה במרץ של נער. מחפש עוד רעיונות לסרטים, לספרים ולתיעוד סיפורי חיים בקהילה. משקיע שעות וימים בהרבה עקשנות ליצור דברים חדשים בצד הנאה עם הנכדים והננינים. עיסוק בדבר מעניין נותן טעם לחיים, פעולה התנדבותית מאריכה חיים.

ruth.lapidor@gmail.com

מה מניע סבא רבא בן שבעים ושבע, אב לשלושה ילדים, תשעה נכדים ושלושה נינים, להיות פעיל בקהילה, ליזום פרויקטים מקוריים, ולהישאר חיוני, מלא מרץ וצעיר בנפשו?

אפרים נולד בירושלים ובגיל חמש עבר עם הוריו לגור בנווה חיים. ילדי השכונה גדלו יחדיו ושיחקו בחצרות ובדיונות שהקיפו את שכונת נווה חיים. אפרים מספר על מעשי הקונדס שלהם ועיניו הכחולות מנצצות. "מעשי הקונדס נשארו טבועים בנפשו של אפרים" מצינת לבנה אישתו. בבית ספר יסודי למד אפרים "בבית חינוך לילדי העובדים" בחדרה. בין מעשי הקונדס זוכר אפרים שה"שובבים" שבילדים היו מטפסים דרך החלונות לאוטובוס שלקח אותם לבית הספר כדי "לחסוך" את דמי הנסיעה".

בתיכון למד אפרים "בבית ספר חקלאי פרדס חנה". אהב את מקצוע הנגרות והצטיין בתחום הספורט שהיה אהוב עליו במיוחד. את לימודיו אחרי הצבא המשיך אפרים, ב"וינגייט מדרשה למורים לספורט" וחזר ללמד ב"בית ספר חקלאי פרדס חנה" ובבתי ספר יסודיים באזור חדרה. שלל תעודות הצטיינות, שמורות בביתו, על הישגיו כספורטאי וכרכז של תחרויות אתלטיקה במחוז התיכון מנתניה ועד עתלית. בצבא הוענקה לו תעודת הוקרה על קידום הכושר הקרבי בצה"ל.

מאמצים רבים השקעת בקידום הספורט בבתי הספר, איזו חשיבות יש לספורט בחינוך ילדים?

"בשעורי חינוך גופני הילדים משחררים אמוציות ומתחים. בספורט קבוצתי לומדים להתחשב בזולת, לכבד, לדעת להפסיד בכבוד ולעבוד בצוות. ילדים חלשים במקצועות העיוניים יכולים לבטא את היכולות שלהם בתחום הספורט ולהעלות את הדימוי העצמי שלהם. כששאלתי את אחד הילדים השובבים שלא למד טוב מה יהיה בסופך? הוא השיב לי, אני אהיה שחקן כדורגל מצליח ולא אעבוד בשוק כמו אבא שלי!"

לאפרים, שבצעירותו היה בעל בלורית זהובה, נמשים על פניו וגוף חטוב של אתלט, היה קשר חם לתלמידים ואהוב על התלמידות. בביישנות המאפיינת אותו מספר "יום אחד נכנסתי לכיתה י"א וראיתי על הלוח משפט בצרפתית, "AFFRAIM MON AMOUR" אנחנו אוהבים אותך אפרים". עד היום תלמידים שפוגשים אותו ברחוב משבחים אותו ומזכירים לו נשכחות.

לדבריו, חייו מחולקים לשלוש תקופות, ילדות, בגרות והחלק השלישי לאחר הפרישה לגימלאות. בגיל חמישים פרש אפרים לפנסיה ומיד חזר לאהבתו הראשונה, עיסוק בנגרות. בנה לעצמו במו ידיו נגריה בחצר ביתו ויצר רהיטים לכל